

دو پیام بین‌المللی برای در گذشت خالق «طعم گیلاس»

نسل فردا:بنا به گزارش نماینده‌گی دایم جمهوری اسلامی ایران در یونسکو،به دنبال در گذشت سینماگر ایرانی عباس کیارستمی، برنده نخل طلای جشنواره کن و مدال طلای فلینی یونسکو،مدیر کل سازمان یونسکو طی پیامی از این هنرمند یاد کرد.در متن این پیام که در آن کیارستمی «سینماگر شاعر ایرانی» توصیف شده آمده است: «جهان سینمای یکی از بزر گترین هنرمندان خود را از دست داد،هنرمندی که مبتکر، گونه منحصر به فردی به نام RoadMovie در سینما است.کیارستمی از دل جامعه ایرانی داستان های جهان‌شمولی را بیرون کشیدو با دغدغه فرمی که داشت،روش نوینی برای پرسش در خصوص معنی موجودات و اشیاء را به سادگی ولی عمیق طرح کرد و با این کار به تاثیر خود بر نسل های سینماگران و تماشاگران شیفته انسانگرایی ادامه خود داد.»

روزنامه سراسری صبح ایران

عباس کیارستمی

در تهران و پاریس برنامه های یادبودی برای کیارستمی برگزار شد

نسل فردا؛ در پی در گذشت عباس کیارستمی برنامه‌های یادبود مختلفی به همت سینماگران در تهران و پاریس برپا شد.در حالی که شامگاه ۱۴ تیر ماه خبر در گذشت عباس کیارستمی رسانه‌ای شد،سینماگران ایرانی با محوریت خانه سینما،برنامه‌های مختلفی را تحت عنوان ستاد بدرقه وادای احترام به عباس کیارستمی تدارک دیدند.رژامیر کریمی کارگردان،مدیرعامل خانه سینماو سیف‌الله صمدیان هنرمند عکاس و از دوستان نزدیک این کارگردان، ساعاتی پس از خبر در گذشت کارگردان «طعم گیلاسی» و «زیر درختان زیتون» برای فراهم کردن مقدمات بازگشت پیکر او از پاریس به تهران، عازم فرانسه شدند.۱۷ تیر ماه این دو هنرمند در کنار فرزندان کیارستمی و دو کارگردان دیگر حاضر در پاریس؛ رسول صدرعاملی و کیومرث پورااحمد، در چند مراسم یادبود عباس کیارستمی در پاریس شرکت کردند.

خانه کیارستمی کجاست؟

خودجای داده است.پیرمردفیلم،تمام تاریخ فلسفه را طی گفت وگویی که با آقای بدیع شخصیت اصلی دارد،بازبان ساده و مثال هایی از میوه و غذایبان می‌کند و بدیعی را در اینکه دست آخر خودکشی کند یا نه به تردید وامی‌دارد.

آر گمان فیلسوف سینماست،اما کیارستمی؟
وقتی که ۶،۵فیلم کیارستمی را برای چندمین بار می‌بینم،به بر گمان فکر می‌کنم به اینکه او را فیلسوف سینما می‌دانم،و به کیشلوفسکی که شاعر تصویرهاست، اما چرا گذار در باره او نوشتنی می‌گوید:«سینما با گر فیضت آغاز می‌شود و با کیارستمی پایان می‌یابد»؟چون کیارستمی هم شاعر سینماست و هم فیلسوف آن.در فیلم هایش همه عناصر هنرهای قیل از اختراع سینما که هست،هیچ‌چتی به بهترین نحوی به سینماچیزهای زیادی هم اضافه می‌کنند.او پرشش های بشریت را صادقانه در دهان شخصیت هایش می‌گذارد و آشتی دوباره ای بین انسان و طبیعت ایجاد می‌کند.هیچ گاه فراموش نمی‌کنم که در فروردین سال ۹۰،در افتتاحیه نمایشگاهش با اینکه سرش بسیار بلوغ بود و من هم از او درخواست مصاحبه کرده بودم،وقتی متوجه شد که از اصفهان آمده ام،رویم را زمین نگذاشت و در همان از دحام نمایشگاه در گوشه ای با صبر و حوصله به تمامی سوالاتم پاسخ گفت.بعدها که روی فیلمنامه خودم با عنوان «خانه کیارستمی کجاست؟»(داستان احمدپور بازگير اصلي فيلم خانه دوست کجاست که پس از ۲۰ سال برای یافتن کیارستمی به تهران می‌آید و در این چين متوجه می‌شود تمامی کسانی که در ظاهر به په و چه چيز او را می‌کنند پشت سرش چه‌ها که نمی‌گویند...) کار می‌کردم بازهم؛هم تلفنی و هم حضوری برایم وقت گذاشت و ایده های لازم را داد و واقعا به عکس بیشتر آر تیست ها، اهل غرور نبود و آدم‌ها را از بالا به پایین نگاه نمی‌کرد و به درستی که یک معلم بود.

...

لهیستانی‌ها چه می‌گویند؟
متأسفانه از چند روز گذشته دعوای‌های زیادی به خصوص در بین سینماگران طرا از اول کشور ایجاد شده‌اینکه کسانی که امروز تسلیت می‌گویند کیارستمی را نمی‌شناسند،آن‌ها واقعا متعلق به آن قشر روشنفکر است و از این جور حرف‌ها بیاد می‌آید سه چهار سال پیش از طریق دوستی،یک لهیستانی

...

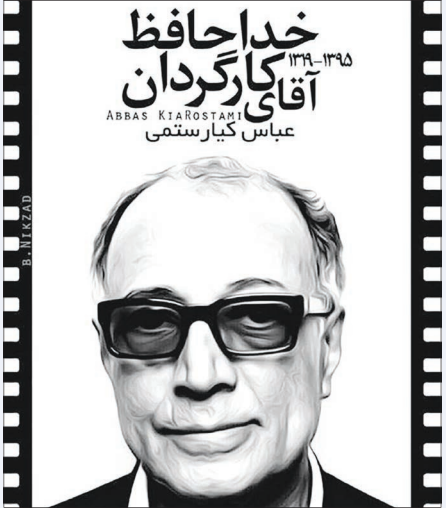
ارزش زندگی بحث می‌کنند کیارستمی برای زیر درخت زیتون مورد توجه اکثر منتقدان قرار گرفت.کیارستمی در ۱۹۸۷ (دستبان ۹۹۸ کیلیدر نوشت و تدوین کرد،اما آن را کارگردانی نکرد.او در ۱۹۸۹ فیلم مشق شب را ساخت.طعم گیلاس نقطه توجه جدی به سینمای عباس کیارستمی پس از دوره فیلم های کودکانه اش بود.این فیلم مورد تحسین منتقدان و سینماگران قرار گرفت.کیارستمی جایزه نخل طلایی جشنواره فیلم کن ۱۹۹۱ و جایزه بهترین فیلم خارجی انجمن منتقدان فیلم بوستون را برای طعم گیلاس به دست آورد و مورد تحسین جهانیان قرار گرفت.

...

دوره آخر فیلمسازی،بازهم جذاب برای جشنواره‌ها

کپی برابر اصل ۲۰۱۰ تا هنر نمایی ژولیت بینوش که در توئسکانی فیلمبرداری نشد،نخستین فیلم کیارستمی بود که در خارج از ایران تولید و فیلمبرداری می‌شد.این فیلم از داستان روایتی بر روی یک زن فرانسوی با یک مرد انگلیسی سخن می‌گفت.این فیلم در سال ۲۰۱۰ در جشنواره فیلم کن پذیرفته شد.پیتر بردشوا از گاردین این فیلم را «عجیب و جذاب» توصیف کرد.بود و گفته بود که کپی برابر اصل به پدرازنش نمای یک ازدواج می‌پردازد ژولیت بینوش در این فیلم نقش زنی پرنرزی ولی با رفتارهایی سخاگتی و گیج‌کننده یا به عبارت ساده‌تر زنی عجیب را دارد.-آدمی تحصیلکرده که به نظر در زمینه‌های ناموفق است، او نتیجه‌گیری کرده بود که «این کار، به‌طور قطع یک نمونه از تکنیک‌های ترکیبی کیارستمی بوده است که لزوماً نمونه موفق نیست.»در مقابل راجر ایبرت فیلم کیارستمی را برجسته دانسته و به این نکته اشاره کرده که:«روش کیارستمی در پدیدآوردن فضا و دادن حس به فیلم برجسته است.»بینوش برای بازی در این فیلم، جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن را در جشنواره کن به‌دست آورد.رژنامه لوموند در مورد کپی برابر اصل نوشت:

عباس کیارستمی، معروف‌ترین فیلمساز ایرانی و از بزرگ‌ترین کارگردانان جهان، به‌دور از هیاهو، اکنون در ایتالیا به‌سر می‌برد و فیلم «کپی برابر اصل» را که «ژولیت بینوش» در آن نقش آفرینی دارد، مقابل دوربین برده است. دوری از ایران و ساخت فیلمی در ایتالیا انقلابی در سینمای کیارستمی است. کیارستمی برای کپی برابر اصل برای چهارمین بار نامزد دریافت نخل طلایی جشنواره فیلم کن شده بود. وی همچنین برای این فیلم جایزه جوانان جشنواره فیلم کن و جایزه بهترین فیلم خارجی زبان انجمن منتقدان فیلم دالاس فورت وورث را به دست آورد. فیلم بعدی کیارستمی به نام مثل یک عاشق ۲۰۱۲ که در ژان فیلمبرداری شد، بازخورد های گوناگونی داشت. کیارستمی برای مثل یک عاشق برای پنجمین بار نامزد دریافت نخل طلایی جشنواره کن شده بود. در سال ۲۰۱۳ نشان افتخار دولت

ژاپن و در سال ۲۰۱۴ نشان دکوراسیون علوم و هنر اتریش به او اهدا شد.عباس کیارستمی در حالی چند روز پیش در پاریس درگذشت که چندماه پیش از آن با مرگ دست و پنجه نرم کرده بود و فرار و نشیب زیادی را در ماههای آخر عمرش پشت سر گذاشت تنها کارگردان برنده نخل طلای سینمای ایران پیش از پایان سال گذشته به توصیه یکی از دوستان پزشکش برای انجام آزمایش‌های سلامتی به یکی از بیمارستان‌های تهران مراجعه می‌کند و بعد از آزمایش‌هایی که روی وی می‌شود، با تشخیص پزشکان به اتاق عمل برده می‌شود تا عمل شود.پس از آن در دوره نقاهت بیمارستانی و در نوروز ۹۵ حال عمومی کیارستمی رو به وخامت می‌گذارد و به دلیل تعطیلات نوروزی رسیدگی مناسبی بر اساس سخنان اطرافیان از او نمی‌شود.اما بعد از مدتی به توصیه وزیر بهداشت،قاضی زاده هاشمی که بر تخت او حاضر می‌شود،مراقبت‌ها از او افزایش می‌یابد و حال عمومی‌اش رو به بهبودی می‌رود.تا اینکه چهارشنبه گذشته برای ادامه درمان عازم پاریس می‌شود و در حالی که حالت مساعد بود، ناگهان با یک سکتته مغزی ناگهانی درگذشت.یکی از خبرنگاران نزدیک به عباس کیارستمی اندکی پس از انتشار خبر فوت این کارگردان صاحب‌نام از قول نزدیکانش نوشت: «کیارستمی در اثر سکتته مغزی متاثر از عفونت ری‌های که حاصل است‌هایت‌ها پزشکی ایران بود. درگذشت». هر چه بود با درگذشت کیارستمی بخشی از تاریخ سینمای ایران هم به خاطره‌ها پیوست.بخشی که با فیلم‌های او معنای دیگری می‌گرفت معنایی مثل یک نخل طلایی که در دو دست قد کشیده است.

فرزند کیارستمی از نحوه در گذشت پدرش می‌گوید

انتخاب: به دنبال انتشار خبرهایی مبنی بر احتمال خطای پزشکی در روند معالجه عباس کیارستمی، فرزندان این کارگردان گفت که موضوع فقط شخص پدرش نیست، بلکه «یک معضل بزرگ‌تری است که باید به آن معضل نگاه شود.این که چگونه می‌شود این معضل بر طرف‌شود». وی تأکید کرد که حل این «معضل پزشکی» جز وظایف وزارت بهداشت است.احمد کیارستمی‌که اکنون برای پیگیری روند انتقال پیکر پدرش در پاریس به سر می‌برد، گفت که مرگ پدرش بر اثر آمبولی (لخته شدن خون) و سکتته وسیع مغزی بوده است.او اضافه کرد که خانواده کیارستمی از این پس «از راه درست» به اطلاع رسائی بیشتر در زمینه پرونده پزشکی عباس کیارستمی خواهند پرداخت و «برخورد احساسی» در این زمینه به کسی کمک نخواهد کرد.فرزند کیارستمی همچنین گفت که در چند روز آینده تمرکز اصلی خانواده او، انتقال پیکر عباس کیارستمی از فرانسه به ایران است.

شبه ۱۹ تیر ۱۳۹۵ | سال بیست و پنجم | شماره ۵۱۶۱

۹ جولای ۲۰۱۶ | ۴ شوال ۱۴۳۷

فرهنگ و هنر

فرهنگخانه

مسعود کیمیایی: عزای ملی هنر

را اعلام کنید

پنجشنبه شب در پاریس به یاد عباس کیارستمی شمع روشن و عکس‌هایش به یاد او به آب سیرده شد. پنجشنبه شب آخرین شب اقامت کارگردان فقید ایران در شهری بود که دوستش داشت و وزان مردمش را می‌فهمید. دیروز پیکر کیارستمی به موطنش بازگشت. پنجشنبه شب در پاریس مراسمی به یاد کارگردان فقید سینمای ایران برگزار شد و در آن گروه‌هایی که در حاشیه آن عکس‌های او با شمع‌هایی روشن به آب‌های رود سن سیرده شد یاد او و فیلم‌هایش گرامی گرفته شد و با همه سینماگران کیارستمی که یاد پدر، آخرین فیلم عباس کیارستمی را نمایش دادند، در این مراسم سینماگران ایرانی هم حضور داشتند. رضا میر کریمی، کیومرث پورا احمد، رسول صدرعاملی و همچنین سیف‌الله صمدیان از جمله حاضرین در این مراسم بودند.سیف الله صمدیان در این مراسم گفت: «من حسن بسیار مبهمی دارم که اگر بتوانم آن را منتقل می‌کنم خیلی هنر کرده‌ام. بدون هیچ احساساتی بودن و به عنوان یک دوست بسیار نزدیک سعی می‌کنم آنچه را که از دور زور قبل در ذهن من ایجاد شده برای شما بگویم. ماد سفرهای بسیاری در داخل و خارج از کشور همراه هم بودیم. ساعات‌های طولانی در ماشین‌ها بهم بودیم که همیشه کیارستمی را زندگی می‌کرد و من می‌گفتم، خدا پشت فرمان قرار گرفته چون هیچ‌گاه جاده را نگاه نمی‌کرد و همیشه خواسش به کوه‌ها و اطراف بود.»

عباس کیارستمی عنوان بندی ابتدای فیلم دوم مسعود کیمیایی «قیصر» را ساخت.آن زمان نه کیمیایی و نه کیارستمی هیچ کدام فکر نمی‌کردند روزی کارگردان قیصر برای سالزنده تیتراژ فیلمش پیغام تسلیت بفرستد. مسعود کیمیایی برای در گذشت عباس کیارستمی در اینستاگرام پیام تسلیت داد. در متن این پیام تسلیت آمده است: «عزای ملی هنر را اعلام کنید.جسمش رفت اندیشه‌اش ماند. «ستایش من از آید تا نانک، که با یک آدم پاک ر قتم به خاک. میرزاده عشقی» یکدی دیگر از آنهایی که با هم بودیم و با هم شدیم رفت. عباس کیارستمی رفیق من بود. تاننده زندگی کرد. سینماگر بزرگی بود که تا سینما سینماست، می‌ماند. اندیشه‌گر و اندیشه‌ساز بود. کرد رفیق من در سرزمین خودش ماند و نوشت و ساخت. آنجایی بود رفیق من به این سادگی در تاریخ هنر به دست نمی‌دانم. تا آخر عمر، سوگوارش خواهم بود.»

علی‌فیمی کارگردان سینما و تئاتر ایران نیز در پی در گذشت عباس کیارستمی نوشت: «چشم‌افشا قق را می‌کاود... گفتارش بر صحنه سفید نقش زندگی می‌زند... عشقی به تصویر می‌کشد، یادگار چشم های شُسته... آغاز با گزارش و حیرت... سفر با بادی که ما را خواهد برد... مشق شب، بی هیچ غلط و خط خوردگی... طعم گیلاس و ذائقه زندگی... ساده در جست و جوی خانه دوست... چه تلخی شیرینی که هیچ کبک برابر اصل او نیست، حتی اگر چشم و زبانش امروز سوزه باشد، دوباره برای قرن هائسختن گفته است.»

کلمبیز در میخس، کار یکا تو نیست زیرا به عباس کیارستمی نوشت: «در سوگ از دست دادن یک هنرمند بزرگ... کات... زندگی عباس کیارستمی زمانی کات شد که هزاران فکر و اندیشه و تصور برای عرضه کردن داشت... افسوس... کیارستمی فقط یک فیلمساز بزرگ نبود، یک کاشف بزرگ بود. او سینمای جدیدی را به نام «سینمای کیارستمی» کشف کرد و تمام فرمول‌های کلاسیک سینمای جهان را کنار گذاشت و به جهان ثابت کرد که می‌توان سینما را جور دیگری دید، تعریف کرد و موفق به‌شد. به نظر من، کیارستمی یک گرافیس‌ت درجه یک بود و در پای گرافیک او را می‌توان در تمام فیلم‌ها و عکس‌هایش دید. عکس‌های کیارستمی آنقدر زیبا هستند که یک سر و گردن از فیلم‌های او بالاتر قرار می‌گیرند. در واقع فریم به فریم فیلم‌هایش آگاهانه و هوشمندانه از کنار هم قرار گرفتن همین تصاویر زیبا و پیوند آمده‌اند... افسوس... کیارستمی آشفشان خاموشی بود که هر از چند گاهی جرقه‌های درخشانش ندیهای تاریک ما را روشن می‌کرد.»

اکران آخرین فیلم کیارستمی از مقابل کانون

پرو رش فکری در ستایش «زندگی»

آیین بدرقه عباس کیارستمی روز یکشنبه ۲۰ تیر از مقابل ساختمان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان واقع در خیابان حجاب بر گزار می‌شود.
رخشان بنی‌اعتماد، سخنگوی ستاد بدرقه و ادای احترام به عباس کیارستمی، با اعلام این خبر گفت: این مراسم ساعت ۸:۳۰ در مقابل ساختمان کانون آغاز خواهد شد. او درباره تغییر مکان این مراسم از موزه سینما به مقابل ساختمان کانون پرورش فکری، توضیح داد: «طبق تصمیم خانواده ایشان و اعضای ستاد بر گزاری، از آنجا که این هنرمند افتخار اولین افرین فیلم‌هایش را در کانون پرورش فکری ساخته است، قرار بر این شد که آیین بدرقه از مقابل ساختمان کانون در خیابان حجاب برگزار شود.» او در ادامه از طرف هنرمندان خانه سینما، از عموم مردم دعوت کرد تا برای حضور در آیین بدرقه این خالق آثار ماندگار سینما همراه هنرمندان باشند.به گفته بنی‌اعتماد مدت زمان آیین بدرقه عباس کیارستمی از مقابل ساختمان کانون، یک ساعت پیش‌بینی شده و پس از آن بنا بر وصیت ایشان، مراسم خاکسپاری در لوسان خواهد بود. بنی‌اعتماد در پایان درباره زمان انتقال عباس کیارستمی از پاریس به تهران، گفت: پیکر ایشان جمعه ۱۸ تیر از پاریس به تهران منتقل خواهد شد.

حامد قسری گروه فرهنگ و هنر

علی رضوانی (تدوینگر مستند از «کوچه تا کن» مستندی درباره زندگی و آثار کیارستمی) از قونیه پیلیک کرد برایش نوشتیم همیشه فکر می‌کردم کیارستمی از آن دست انسان‌هایی است که هرگز

وقتی خبر در گذشت «عباس کیارستمی» را شنیدم، به خودم گفتم: «چگونه تا کن» مستندی درباره زندگی و آثار کیارستمی) از قونیه پیلیک کرد برایش نوشتیم همیشه فکر می‌کردم کیارستمی از آن دست انسان‌هایی است که هرگز

برای کیارستمی سینمای ایران و این روزها که تنهایمان گذاشت

مردی برای زندگی و دیگر هیچ»

یک سری از اسامی هستند که بیشتر گروه فرهنگ و هنر از یک نام یا عنوان استفاده دارند. یک برند، یک تاریخ، یک نشان لیاقت که کشوری می‌تواند آن را به سینه اش بزند و در مجامع بین‌المللی به آن افتخار کند. همانطور که ژاپن با عنوان «توراساوا»، انگلیس به «هیچکاک» و ایران و سینمای ایران با «عباس کیارستمی» می‌تواند این برخورد را داشته باشد. عباس کیارستمی فیلمساز، عکاس، شاعر و گرافیس‌ت در سن ۲۶ سالگی در پاریس بدرود حیات گفت. عباس کیارستمی کارگردان صاحب سبک سینمای ایران شاید به همراه اصغر فرهادی، شناخته شده‌ترین کارگردان ایرانی در سطح جهان باشد. کیارستمی پس از تحصیل در دانشکده هنرهای زیبای تهران، در دهه چهل به کارهای گرافیکی در فیلم‌ها و ساختن تیتراژ برای فیلم‌های سینمایی پرداخت. تیتراژهای فیلم‌های قیصر و رضا موتوری از جمله تیتراژهای ماندگار سینمای ایران در آن سال‌هاست. پس از ساختن تیتراژ این فیلم‌ها به سراغ فیلمسازی رفت و در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آن سال‌ها به ساختن فیلم‌های کوتاه و بلند مشغول شد.

کانونی با اسام کودکان، اما برای معرفی بزرگان هنر و ادبیات

در حقیقت کیارستمی از جمله اولین فیلمسازانی بود که فیلمسازی اش را با ساختن فیلم برای کودکان آغاز کرد. در واقع بهترین فیلم‌هایش را می‌توان در میان این آثار جست و جو کرد. فیلم‌هایی مثل مسافر، لیباسی برای عروسی و مشق شب که به دفعات از سوی منتقدین دیده شده و تحسین شده‌اند. در این میان مسافر به اعتقاد بسیاری، یکی از بهترین فیلم‌های کیارستمی است. کیارستمی پس از فیلم تجربه ۱۹۷۲، فیلم مسافر را در سال ۱۹۷۴ ساخت. مسافر، روائتگر داستان پسری ده‌ساله و پُر در دسر به نام قاسم جولایی (با بازی حسن دارابی) است که در یکی از شهرهای کوچک ایران زندگی می‌کند و می‌خواهد برای تماشای مسابقه تیم فوت‌بال مورد علاقه‌اش به تهران برود. او برای این کار، دوستان و همسایگانش را هم فریب می‌دهد و پس از چندین ماجراجویی در نهایت به موقع به ورزشگاه تهران می‌رسد. این فیلم، تصمیم پسر را به عنوان هدفش و کوتاهی‌ها و بی‌تفاوتی‌هایش را به صورت تأثیر رفتار او بر دیگران به‌ویژه نزدیکانش نمایش می‌دهد. این فیلم به

^[1] عباس کیارستمی (۱۶ تیر ۱۳۲۵ - ۹ جولای ۱۳۹۵) فیلمساز، عکاس، شاعر و گرافیس‌ت ایرانی و ایرانی‌تبار ایرانی-فرانسوی بود که به خاطر فیلم‌هایش به‌ویژه فیلم‌های کوتاه و بلند مشغول به ساختن فیلم‌های سینمایی و تیتراژهای ماندگار سینمای ایران در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی بود

^[2] عباس کیارستمی (۱۶ تیر ۱۳۲۵ - ۹ جولای ۱۳۹۵) فیلمساز، عکاس، شاعر و گرافیس‌ت ایرانی و ایرانی‌تبار ایرانی-فرانسوی بود که به خاطر فیلم‌هایش به‌ویژه فیلم‌های کوتاه و بلند مشغول به ساختن فیلم‌های سینمایی و تیتراژهای ماندگار سینمای ایران در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی بود

^[3] عباس کیارستمی (۱۶ تیر ۱۳۲۵ - ۹ جولای ۱۳۹۵) فیلمساز، عکاس، شاعر و گرافیس‌ت ایرانی و ایرانی‌تبار ایرانی-فرانسوی بود که به خاطر فیلم‌هایش به‌ویژه فیلم‌های کوتاه و بلند مشغول به ساختن فیلم‌های سینمایی و تیتراژهای ماندگار سینمای ایران در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی بود